

[Hauch.]
 Udstykning. Det er ogsaa vor Bestræbelse at finde saadan Jord, men vi er naturligvis henvist til at tage af den Jord, som er til Raadighed af Besiddelsen. Indenfor Besiddelsens Omraade vælger vi Jorden eller rettere sagt: vi kan kassere det, man stiller til Raadighed for os, men vi kan ikke nægte at tage Jorden derfra. Jeg skal overfor det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer nævne et bestemt Eksempel i saa Henseende. Sæbygaard var et Stamhus, der nu er afløst; til Sæbygaard hørte et stort Areal, men det var meget daarlig Jord. Vi fandt det i og for sig ikke egnet til Udstykning, men vi udtog den Del af det, som Lensloven foreskriver; Jordlovsudvalget saa paa Jorden og fandt den ikke egnet til Udstykning, hvad vi fra Lensnævnets Side ikke havde noget med at gøre, men da vi i og for sig ikke kunde misbillige, at man ikke fandt den egnet, fik Besidderen Lov til at beholde den.

Med Hensyn til det foreliggende Tilfælde, Benzon, stiller det sig paa følgende Maade. Den Jord, der hører til Benzon, er, som det ærede 10de Medlem for 6te Kreds meget godt ved, af en forholdsvis tarvelig Beskaffenhed. Benzon hører til de Majorater, hvortil der kun hører een Ejendom, og Stamhuset var i Henhold til Loven berettiget til at stille Jord til Raadighed andetsteds fra. Det foregik da her paa den Maade, at der blev tilbudt et Areal fra Hessel. Det ærede Medlem var saa venlig at sige, at de 53 Tdr. Land Agerjord var god Jord, og det kan vi naturligvis kun være tilfredse med. Det var langt bedre Jord, end man kunde have faaet paa Benzon. Kærjorden kritiserede det ærede Medlem imidlertid meget stærkt. Jeg maa maaske her minde om, at de paa Kærjorden anførte Takster bevæger sig mellem Takstklasse 8 og Takstklasse 15, meget høje Takstklasser for den Slags Jord, og dem maatte vi naturligvis henholde os til. Men Lensnævnet sørgede yderligere for, at der kom til at paahvile Besidderen af Benzon en Forpligtelse til for det første at brakke det Areal og for det andet at sørge for en forsvarlig Afvanding af det, og Jordlovsudvalget blev bekendt med de Forpligtelser, som Lensnævnet saaledes havde paalagt Stamhuset Benzon. Derfor er der, forekommer det mig, slet ikke nogen Plads for det ærede Medlems Bebrejdelser overfor Lensnævnet, og jeg har med Glæde konstateret, at hverken Justitsministeriet eller Landbrugsministeriet har den Opfattelse. Men jeg stiller

mig, som sagt, ved Siden af det ærede Medlem i Ønsket om, at der maa komme en Ordning, hvorved disse Brug faar en saadan Form, at der virkelig bliver Mulighed for, at de Landmænd, som nu en Gang er blevet anbragt paa dem, kan faa bedre Eksistensvilkaar end dem, der stilles dem i Udsigt under de nuværende Forhold.

S. Rasmussen: Det glæder mig, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har givet Tilslutning til de Tanker, jeg fremførte, og har sin Opmærksomhed henvendt paa Vanskelighederne ude paa Vestkysten. Jeg har for Resten aldrig tvivlet om, at den højtærede Minister havde dette Syn paa Sagen. Men det er jo ikke altid saa let for en Minister at være kendt med Forholdene, saaledes som de udvikler sig, og derfor vilde jeg gerne her henlede Opmærksomheden paa et bestemt Forhold. At der med Hensyn til Vedligeholdelsen af Høfder o. s. v. ikke er noget at paaklage, er jeg nu ikke helt sikker paa. Men jeg er vis paa, at den højtærede Minister vil tage disse Forhold under saadan Overvejelse, at hvis der er Mangler her, bliver de afhjulpet, og saa er jeg tilfreds paa dette Punkt.

Jeg vil ogsaa gerne overfor den højtærede Landbrugsminister sige, at det kan ikke andet end glæde mig, at der er stillet en saadan Bevilling i Udsigt til de foreløbige Arbejder, og saa er jeg ogsaa vis paa, at Befolkningen derovre er tilfreds med den. Vi Vestjyder er nemlig af den Beskaffenhed, at vi godt kan vente, og det har vi gjort; men vi er ogsaa sejge, og vore Krav holder vi fast ved, naar de er berettigede. Derfor holder vi fast ved dette, som vi mener er rigtigt, og som Landbrugsministeren altsaa ogsaa har givet sin Tilslutning.

Derimod var jeg ikke saa glad over Bemærkningen om den tyske Kødtold. Jeg skal nu ikke komme dybere ind paa dette Forhold. Jeg indrømmer fuldstændigt, at der kan være Vanskeligheder der. Men vi havde alligevel tænkt os, at den højtærede Landbrugsminister muligvis havde været saa stærk en Mand, at han kunde have overvundet disse Vanskeligheder. Jeg tvivler ikke om, at Villien i dette Stykke er til Stede. Derimod kunde jeg godt tænkt mig, at man maaske har været bange for at benytte Midlerne til at overvinde disse Vanskeligheder. Det kan jeg kun beklage, idet vi Vestjyder i høj Grad mærker disse Vanskeligheder paa vore Indtægter; thi nu har vi saa at sige ikke andre Steder, hvor vi kan komme af med vort Fedekvæg, end Tysk-